प्राद्रवन्त रणे भीता ये च राजन् जिजीविषवः। भज्यमानेष्वनीकेषु धार्त्तराष्ट्रेषु सर्व्वशः। १४९०५
कर्णो वैकर्त्तनो राजंस्तस्थौ गिरिरिवाचलः। दुर्य्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापि सौबलः।
गन्धर्व्वान् योधयामासुः समरे भृशविक्षताः। सर्व्व एव तु गन्धर्व्वाः शतशोऽथ सहस्रशः।
जिघांसमानाः सहिताः कर्णमभ्यद्रवद्रणे। असिभिः पट्टिशैः शूलैर्गदाभिश्च महाबलाः।
सूतपुत्रं जिघांसन्तः समन्तात् पर्य्यवाकिरन्। अन्येऽस्य युगमच्छिन्दन् ध्वजमन्ये न्यपातयन्।
ईषामन्ये हयानन्ये सूतमन्ये न्यपातयन्। अन्ये च्छत्रं वरूथञ्च बन्धुरञ्च तथाऽपरे। १४९१०
गन्धर्व्वा बहुसाहस्रास्तिलशो व्यधमच्चयं। ततो रथादवप्लुत्य सूतपुत्रोऽसिचर्म्मभृत्।
विकर्णरथमास्थाय मोक्षायाश्वानचोदयत्।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि घोषयात्रापर्व्वणि कर्णरणभङ्गेचत्वारिंशदधिकद्विशततोऽध्यायः॥ २४०॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ गन्धर्व्वैस्तु महाराज भग्ने कर्णे महारथे। सम्प्राद्रवच्चमूः सर्व्वा धार्त्तराष्ट्रस्य पश्यतः।
तान् दृष्ट्वा द्रवतः सर्व्वान् धार्त्तराष्ट्रान् पराङ्मुखान्। दुर्य्योधनो महाराजो नासीत्तत्र पराङ्मुखः।
तामापतन्तीं सम्प्रेक्ष्य गन्धर्व्वाणां महाचमूं। महता शरवर्षेण सोऽभ्यवर्षदरिन्दमः। १४९१५
अचिन्त्य शरवर्षन्तु गन्धर्व्वास्तस्य तं रथं। दुर्य्योधनं जिघांसन्तः समन्तात् पर्य्यवारयन्।
युगमीषां वरूथञ्च तथैव ध्वजसारथी। अश्वांस्त्रिवेणुं तल्पञ्च तिलशो व्यधमच्छरैः।
दुर्य्योधनं चित्रसेनो विरथं पतितं भुवि। अभिद्रुत्य महाबाहुर्जीवग्राहमथाग्रहीत्।
तस्मिन् गृहीते राजेन्द्र स्थितं दुःशासनं रथे। पर्य्यगृह्णन्त गन्धर्व्वाः परिवार्य्य समन्ततः।
विविंशतिचित्रसेनावादायान्ये विदुद्रुवुः। विन्दानुविन्दावपरे राजदारांश्च सर्व्वशः। १४९२०
सैन्यं तद्धार्त्तराष्ट्रस्य गन्धर्व्वैः समभिद्रुतं। पूर्व्वप्रभग्नाःसहिताः पाण्डवानभ्ययुस्तदा।
शकटापनवेशाश्च यानयुग्मञ्च सर्व्वशः। शरणं पाण्डवान् जग्मुर्ह्रियमाणे महीपतौ।
॥ सैनिका ऊचुः॥ प्रियदर्शी महाबाहो धार्त्तराष्ट्रो महाबलः। गन्धर्व्वैर्ह्रियते राजा पार्थास्तमनुधावत।
दुःशासनो दुर्व्विषहो दुर्म्मुखो दुर्ज्जयस्तथा। बद्धा ह्रियन्ते गन्धर्व्वैराजदाराश्च सर्व्वशः।
इति दुर्य्योधनामात्याः क्रोशन्तो राजगृद्धिनः। आर्त्ता दीनास्ततः सर्व्वे युधिष्ठिरमुपागमन्। १४९२५
तांस्तथा व्यथितान् दीनान् भिक्षमाणान् युधिष्ठिरं। दृष्ट्वा दुर्य्योधनामात्यान् भीमसेनोऽभ्यभाषत।
महता हि प्रयत्नेन सन्नह्य गजवाजिभिः। अस्माभिर्यदनुष्ठेयं गन्धर्व्वैस्तदनुष्ठितं।
अन्यथा वर्त्तमानानामर्थो जातोऽयमन्यथा। दुर्म्मन्त्रितमिदं तावद्राज्ञो दुर्द्यूतदेविनः।
द्वेष्टारमन्ये क्लीवस्य पातयन्तीति नः श्रुतं। इदं कृतघ्नः प्रत्यक्षं गन्धर्व्वैरतिमानुषं।
दिष्ट्या लोके पुमानस्ति कश्चिदस्मत्प्रिये स्थितः। येनास्माकं हृतो भार आसीनानां सुखावहः। १४९३०
शीतवातातपसहांस्तपसा चैव कर्षितान्। समस्थो विषमस्थान् हि द्रष्टुमिच्छति दुर्म्मतिः।
अधर्म्मचारिणस्तस्य कौरव्यस्य दुरात्मनः। ये शीलमनुवर्त्तन्ते ते पश्यन्ति पराभवं।
अधर्म्मो हि कृतस्तेन येनैतदुपशिक्षितं। अनृशंसास्तु कौन्तेयास्तत्प्रत्यक्षं ब्रवीमि वः।